

ТИҶОРАТИ СУДМАНД

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

2010 - 1431

islamhouse.com

التجارة الراجحة

« باللغة الطاجيكية »

2010 - 1431

islamhouse.com

ТИҶОРАТИ СУДМАНД

Худованд инсонро бар дигар офаридаҳояш бартарӣ баҳшида, ўро ба неъматӣ нутқ ва калом ихтисос додаю забонро ибрази баён гардонида аст. Забон неъмате аст, ки метавон онро ҳам дар хайр ва ҳам дар шар ба кор гирифт. Ҳар кас онро дар роҳи хайр ба кор гирад, ба саодати дунявӣ ва манзалатҳои волои ухравӣ хоҳад расид, аммо ҳар кас дар ғайри ин роҳ онро ба кор гирад, ўро дар маърази ҳалок ва нобудӣ дар ҳар ду ҳаҷон қарор хоҳад дод. Беҳтарин роҳ барои истифода кардани вақт дар роҳи хайр қироати Қуръон, зикр ва ёди Худованд аст.

Ҷазилати зикр. Аҳодиси зиёде роҷеъ ба он омада аст, аз ҷумла Расулаллоҳ фармудаанд: *Меҳоҳед шуморо ба беҳтарин ва поктарин ва боарзиштарин аъмолатон дар пешгоҳи Парвардигоратон хабар намоям. Аъмоле, ки манзалати шуморо боло мебарад ва аз садақа ва эҳсон ба василаи тилло ва нуқра ва даргир шудан бо душман ва задани гардани онон ва зада шудани гардани шумо беҳтар мебошад? Гуфтанд: Оре, ё Расулаллоҳ. Фармуд: Зикри Худованд.*

Расулаллоҳ (с) мефармояд: “Касе, ки Худовандро зикр мекунад ва касе, ки Ёро зикр намекунад, ҳамчун зинда ва мурдаанд”.

Худованди мутаъол дар ҳадиси қудсӣ мефармояд: “Ман ба ҳамроҳи занн ва гумони бандаам нисбат ба худам ҳастам, ҳар гоҳ маро зикр кунад, бо ӯ ҳастам. Агар Маро дар нафси худ бихонад, ёро дар нафсам меҳонам. Агар Маро дар ҳузури дигарон бихонад, ёро дар ҳузури дигарон меҳонам. Агар як ваҷаб ба ман наздик шавад, як зироъ ба ӯ наздик мегардам”.

Ҳамчуни Расулаллоҳ (с) мефармояд: “Яккатозҳо пешӣ гирифтанд”. Аз ӯ пурсиданд: **Яккатозҳо кистанд ё Расулаллоҳ? Фармуд:** «Мардон ва заноне, ки Худовандро бисёр зикр мекунанд”.

Расулаллоҳ (с) дар мақоми тазақкур ба яке аз ёрони худ фармуд: “Забонат ҳамеша аз ёди Худованд тару тоза аст”.

Подоши музоъаф. Подоши аъмоли солеҳа – ҳамчун қироъати Қуръон – чандин баробар мегардад ва ин афзоиши аҷр бо таваҷҷӯҳ бо мавориди зер аст: **1.**Бо мизони имон, ихлос ва муҳаббати Худованд ва ... иртибот дорад. **2.**Бо мизони таваҷҷӯҳ ва иштиғоли қалб ба зикр ва фикр иртиботи мустақим дорад, ки зикр набояд фақат бар забон оварда шавад. Агар инро комил кунад, Худованд тамоми гуноҳони ёро

мебахшояд ва ба ӯ подоши том ва тамом медиҳад, аммо агар нотамом бошад, ачру подоши ӯ низ нотамом хоҳад буд.

Ғоидаҳои зикр. * Шайтонро меронад ва ӯро сарқӯб карда, биниашро бар хок мемолад. * Хушнудии холиқро сабаб мешавад. * Сабаби муҳаббати Худованд ва наздикӣ ба Ӯ мешавад. * Заминаро барои рӯйоварии ҳарчӣ бештари Худованд ба банда фароҳам мегардонад. * Инсонро барои итоати бештар аз Худованди манон ёрӣ медиҳад. * Ғаму ғуссаро аз дил мезудояд ва суруру шодмониро ба ҳамроҳ меоварад. * Ба қалб қувват ва ҳаёту покӣ ва сафо мебахшад. * Дар дил ташнагию ниёзе ҳаст, ки ҳеҷ чиз ба ғайр аз зикри Худованд онро бартараф намекунад. * Дар қалб қувват ва хушунате вучуд дорад, ки ҳеҷ чизе ба ғайр аз ёди Худованд онро нарму об намекунад. * Зикр доруи шифобахши дил ва моёи қуввати он аст. * Зикрро лаззате аст, ки бо ҳеҷ лаззате қобили муқоиса нест. * Ғафлат бадтарин бемории дил аст. * Зикри андак нишонаи нифоқ аст ва касрати он аломати қуввати имон ва садоқат дар муҳаббати Худованд аст, зеро ҳар касе чизеро дӯст бидорад, онро ёд мекунад. * Ҳар гоҳ инсон дар шароити шодмонӣ ва осудагӣ Худовандро ёд кунад, Худованд низ ӯро дар шароити саҳтӣ монанди марг ва саҳтиҳои он, фаромӯш

намекунад. *Зикри Худованд омили начот аз азоби Худованд аст, оромишро ба ҳамроҳ дорад ва инсонро дар зери пӯшиши раҳмати Худованд қарор медиҳад ва талаби мағфират аз ҷониби малоикро барои зокир сабаб мешавад. *Забонро аз ворид шудан ба беҳудагӯӣ, ғайбат, дурӯғ ва дигар гуноҳон ва маъосӣ бозмедорад. *Аз осонтарин ибодат ва бартарин ва гиромитарини онҳост ва дар воқеъ таъминкунандаи бихишт аст. *Либоси виқор ва маҳбубият ва дурахшони чехраро, ки нури дунявӣ ва нури қабр ва нури маъод аст, бар тани зикркунанда мепӯшонад. *Зикр сабаби дуруд ва раҳмати Худованд ва фариштагон бар зокир мешавад ва Худованд дар миёни малоик ба инсонҳое, ки ӯро зикр мекунад, ифтихор менамояд. *Онҳое, ки беҳтарин аъмодро анҷом медиҳанд, ғолибан касоне ҳастанд, ки ба беҳтарин сурат Худовандро зикр ва ёд менамоянд. *Беҳтарин рӯза дар касе ҳаст, ки ба ҳангоми он беш аз дигарон Худовандро зикр ва ёд намояд. *Сахтиҳоро осон, мушкилотро муртафеъ ва машаққатҳоро коҳиш медиҳад ва мучиби ҷалби рӯзӣ мегардад ва баданро неру ва қувват мебахшад.